

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΔΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΙΑ ΜΟΝΟΝ · Εν "Αθήναις φρ. 18" — Εν δι ταξί επαρ. φρ. 18 — Εν τῷ δῖκαιῳ φρ. 20.

B. ΓΑΒΡΙΑΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Τώρα ότε οι ήπουργικοί έχωνευσταν, ἐν τῷ ἀποπάτῳ τοῦ σταράχου των καὶ τὴν ὁδέαν τῆς αὐστριακῆς κατοχῆς, δι πολιτικὸς φιλόσοφος τοῦ κόμματος κ. 'Ροντήρη; γράψει ἐν τῷ *Τηλεγράφῳ* ὡς ἀρρεβῶνταν τοῦ ὄπουργείου τῆς Πειδείας, διπερ πρὸ πολλοῦ ἐπειτεῖ, πειθὼν μάλιστας ἔνεκκ τούτους ἀλλαμψίκς τῆς χειρὸς, σειρὰν ἀρθρων περὶ διαδοχῆς τῶν κρατῶν.

Καταλαμβάνετε τὸ ἐπιμύθιον τῆς ἀρσενικῆς αὐτῆς Κατσάνδρας· οἱ 'Ρωμαῖοι διεδέχθησαν τοὺς Ἐλληνας, οἱ Γότθοι τοὺς 'Ρωμαίους, οἱ 'Αρκεδεῖς τοὺς Γότθους καὶ οἱ Αὐστριακοί τοὺς Γραικούλους.

Μαθήσιον ὅτι ὁ Σ. Μητροπολίτης σκέπτεται τὸν Βεστιλέν εἰπανεργόμενον νὰ τὸν ὄποβάλῃ εἰς ἀγιασμὸν, ἀφοῦ πῆγε καὶ προτευχήθηκε πρῶτα εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἔπειτα εἰς τὸ Δέκατον.

Ἄμας συνδυάσῃ τὶς τὰ ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος πηγέσαντα κέρδη μετὰ τῶν γενομένων ἐν Θεσσαλίᾳ τελεῖν, εὑρίσκει ὅτι ἡ ἔνωσις τῶν ἐπερχομένων ἡτο ἀπλούστερον ζητηματικόν μετοδογάρων καὶ ἀποδογάρων.

Φχντευθῆτε ὅτι ὁ κ. Στούπης προεῖπεν ἐν τῷ πολιτικῷ δελτίῳ τοῦ *Τηλεγράφου* καὶ τὰς ἐν 'Ιολανδίᾳ συνεπείκες τῆς φυλακίσεως τοῦ Πάρνελ.

Άλλὰ τὴν μεγκλειτέραν του ἀπλοποίησιν ἔλαβε τὸ ζητημάτικόν μας, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου διλόκληρον διπλωματικὸν καὶ ῥαδιουργικὸν μυθιστόρημα συνεπλάκη, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ εἴρῃ δι γενναῖος ταχυτάρχης.

Οὐτὶς τὸν ναῦλόν του καὶ ἐπανέλθῃ εἰς Γαλλίαν. Εὔγε τῆς φιλανθρωπίας σου, κ. Ξένε!

"Ολοι οι πρὸ τῆς ἀναστολῆς τοῦ Συντάγματος! ἐν Βουλγαρίᾳ ἀνελθόντες εἰς τὰ Οὐβισταὶ ἀξιώματα Βουλγαροὶ ἐδέχθησαν τώρα τὰς εὐτελεστέρας τῶν θέσεων. Ἐκ τῶν πρώην ὄπουργῶν δι μὲν ἔγινεν ἐπαρχος, δι δὲ νομάρχης, δι τρίτος καθηγητὴς καὶ δι πρωθυπουργὸς αὐτὸς κ. Ζεγκάρης διωρίσθη Πετρίδης, τούτεστι διευθυντὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων. Ἐὰν ἡ πενία δὲν τοὺς ἡνάγκασεν εἰς τοῦτο, τὸ διοίσιον δὲν πιστεύομεν, διότι δι τὸν θεατρικὸν τοῦ χρήματος θὲλ ἔφευγον ἐκ τῶν ὄπουργικῶν ἑδωλίων Κουμουνδοῦροι καὶ Σωτηρόπουλοι, εἰναις ἀξιοθεατοὶς ἡ βουλγαρικὴ φιλοπατρία ητοι εἰς ἡμᾶς τοὺς πρωτοτόκους οἵους της; Ἀνατολῆς ἀναβίζεται τὸ ἐρύθημα τῆς αἰσχύνης.

Μετὰ θυμυκίας ταχυδραχυλουργικῆς ἡ ἐτέρα λίστας τοῦ ἑλληρικοῦ ζητήματος διωλίσθησεν εἰς τὸ ζητηματικόν παραχωρήσεως, μηδὲν πλέον μηδὲν ἔλεττον, ὅλοκλήρου τμῆματος τῆς νήσου Σύρου τῆς; Δελχαγκράτσιας, τὴν διοίσιν μόνον ἄγριοι κόντελοι καὶ δι κ. Ξένος εὗρον κατοικήσιμον, πρὸς δὲ τούτους καὶ παραχωρήσεως ἀτμοτροχοιδρόμων εἰς Σύρον, Δικρόνι καὶ Πεντέλην. Μὴ ἐπιτέλους γαράτσικ, κύριε Ξένε, η καὶ δελχαγκράτσικακόμη, δὲν νομίζομεν νὰ ἡμαρτήσαμεν τόσον πολὺ, ώστε δῆλας αὐτὰς τὰς ἀπαιτήσεις νὰ μη; τὰς σερβίσετε συνεζευγμένης διπλανούμενης τοῦ μαγγανίου κάλυμάν σας, μὲ τὴν ἀληθῶς ἐταιριαρχίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος;

Αὐτὸς ὁ Στρυμόνας ἔπειλεν νὰ γίνῃ Στρυμόνας Ξένου.

Τί εὔκολει ἀγθρωποι; οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει τρο-

μεροὶ φίλοις τοῦ Ξένου! Μόλις εἶδον ποῦ ἀπέτυχεν ἡ λύσις τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος; καὶ ἀμέσως τὸ γύρισκον εἰς τὴν παραχώρησιν ἐπιμοτροχιδρόμων εἰς διεκόρους ἔξοχὰς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σύρου. Μὲ τὴν αὐτὴν εὔκολίαν ἥδυναντο μετὰ τὸ νκυζήγιον τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος νὰ ἀναλάβωσιν ἐργολαβικῶν; καὶ τὰς ἀθηναϊκὰς κόπρους πρὸς λιπαρισμὸν τῶν πέριξ ἀγρῶν.

*Αξιοθαυμάστου ἀρελείκης εἶνε τὸ ἔξης παράπονον ἐκ τῆς ἀλληλογραφίκης τοῦ κ. Ξένου μετὰ τοῦ κ. Κουμουνδούρου.

*Ἐσυμβιβάσκετε πρό τενος τὰ δάνεια τοῦ 1824 καὶ 1825 διδοντες προμήθειαν 20,000 λίρας, ἐνῷ οὗτοι τὸ 1863 ἐπρότεινον νὰ μὲ δάσουν προμήθειαν 40,000 λίρας, ἢν κατώρθουν τὰ δάνεια ταῦτα νὰ συμβιβάσθωσιν οὕτω.²

*Αν δὲν ἔννοι ὁ κ. Ξένος ὅτι οὐκ ἔδιδε τὰ μισὰ εἰς τὸν κ. Κουμουνδούρον, δὲν καταλαμβάνουμεν τότε κατά τί ἔνδικφέρεται ὁ πρωθυπουργὸς, διότι ὁ κ. Ξένος δὲν μπόρεσε νὰ βάλῃ στὸ χέρι 40,000 λίρας.

Νομίζομεν ὅτι οἱ κύριοι Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι Τριμέλων καὶ Λαρίσης ἀξιόλογοι δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι Βασιλικοὶ Τελετάρχαι.

Γνωρίζετε ὅτι μεγάλοι ἄνδρες, αὐτοκράτορες, ἐπίδοξοι διάδοχοι, διορίζονται ἐπίσημοι Διοικηταὶ ἢ Ταγματάρχαι τῆς δεῖνος ἢ τῆς δεῖνος δυνάμεως στρατιωτικοῦ Συντάγματος καπτ. Τοικύτη τιμὴ προπαρακευάζεται λίκιν προσεχῶς; καὶ εἰς τὸν ἡμέτερον πρωθυπουργόν, τὸν δόπονον οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ "Ἄρτη ἐλευθεροκοινούντες λησταὶ (ἐνιοὶ διωρίσθησαν καὶ ὑπάλληλοι) θέλουσιν ἀνακηρύξεις ἐπίτιμον ἀρχηγόν των.

Πάντοτε τὸ ἐπίτιμος — ὅπως τὸ εἴπομεν — μὲ τὴν σημασίαν τοῦ ἐπίτιμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κωνσταντίνου.

*Η "Ωρα τῆς Δευτέρας" ἀπαντήσας εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ ΔΟΣ ΤΟΥ ὅπως ἀποφανθῇ περὶ τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς τῆς; *Ημέρας, ἡς ὁ ἔξ· Ἀθηνῶν ἐπιστολογράφος εἶναι χρωματισμένος Τρικουπιστής, γράφει τὰ ἔξης:

*Δὲν περιεμένομεν τὰς ἀποκαλύψεις αὐτοῦ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Κκιρῶν») ἵνα ἐκφρασθῶμεν περὶ τῶν ἐκ τῆς Αὐστρίας ἡ ἐκ τῆς Ρωσίας ἡ ἀλλοθεν ἀπειλούντων τῶν ἑλληνισμὸν κινδύνων καὶ ἵνα παραστήσωμεν ὅτι μόνη ἡ ἔξιδικη αὐτοῦ πρωτοθουλίας ἐνέργεια ἥδυνατο νὰ ὑπερχριστῇ τὸ ἔθνος κατὰ τῶν παραγνωρίζοντων τὰ δικαιώματά του καὶ νὰ πρασύρῃ εἰς σύμπραξιν τὰς δυνάμεις τὰς ἐχούσκας κοινὰ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀντολῇ συμφέροντα.³

Εἶναι τώρα εὐχαριστημένος ὁ κύριος Δόστος; "Η μήπως γρειάζεται καὶ πάλιν δύς του;

*Ἀπὸ τῆς σήμερον, γράφει ἡ Ἐφημερίς, παύει ὁ ἐκτοντάδρυχμος μισθὸς εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ἵκτροις διὰ τὸ ἔκτακτον τῆς ἐπιδημίας καὶ μένουσιν αὐτοῖς οἱ τεσσαρες πάλιν ἀμισθοὶ ὅπως καὶ πρίν.

Καὶ δικαίως ἡ ἐπιδημία ἔπκυσε· τί χρειάζονται λοιπὸν οἱ διὰ καταπολέμησιν αὐτῆς πληρωθέντες ἀνὰ ἐκτὸν δραχμὰς τέσσαρες ἵκτροις; *Ἀπὸ τοῦδε ἐπιτρέπεται καὶ πάλιν εἰς τοὺς παντοπώλαχς νὰ γεμίσωσι τὰ ὑπόγεια τῶν σεσηπότων ὄδωδίμων, νὰ ἐγκαταστήσωσιν, ὡς εἶδεν ἴδιοις δρυκταλμοῖς ὁ ἵκτρος κ. *Ἀναστασιάδης, καὶ ἀποπάτους ἐντὸς αὐτῶν, νὰ νοθεύωσι τὰς λιπαρὰς οὐσίας, οἵ πρεσπῶλαι μπορεῖ νὰ ξεναρχίσουν νὰ μεταβάλλουν τὰ κρεοπωλεῖται τῶν εἰς σφαγεῖται, πανταχοῦ τῆς πόλεως διυνκτὸν νὰ σχηματισθοῦν ἐλεύθεραι πηγαὶ μικρήτων, νὰ στηθοῦν ὅπου κόσμος; πάνυδες χοιροτάχται, καὶ ἐν γένεις νὰ παρασκευασθῇ ὅλον ἐκεῖνο τὸ οὐλικὸν ἔξι σῦ, ὡς ἀπὸ τῆς κάμπης ἡ χρυσαλλίς, οὐ ἀνακαύψῃ καὶ πάλιν τὸ ἐπίδιον θέρος ροδοκόκκινος, ὕριταις καὶ εἶρωστος; ὁ γχιλεμένος τοῦ Δημάρχου καὶ τῆς Κυβερνήσεως τύρος.

Θὰ εἰπῆτε καὶ πῶς μένουσιν οἱ τέσσαρες αὐτοὶ ἵκτροις ἀμισθοί; Τί παρέδοξος ὅτικεν εἶναι κύττα τὰ ὅποια ἐπιδεινύσουν τότην ἀμιλοκέρδειαν καὶ ἐθελοθυσίαν; Τί ὅντας τὰ ἀρπακτικώτερα τῆς ἐλληνικῆς ὑφηλίου. *Τὸ ποὺ τοὺς δύναχάς των εἶναι ὅλος ὁ πορνικὸς κόσμος, ἐφ' οὗ ταῦτα τελοῦται ἀρχιμάζεις τὰς δύοις οὔτε οἱ ἵκτροι τοῦ μετακίνητος ἐφαντάσθησαν. Αντὶ μισθοῦ, ὅτικεν τὸ φωμάτικο καὶ εἰς τὸ τούρκικο δὲν χρητιμένει οὔτε διὰ πρέσαν ταρπάνου, λαρμάζουσι τὰ λεγόμενα τυληγά ἡ ἔκτακτα. Κλαύσατε τὴν τύχην τῶν πληρονόντων τὰ τυχηρά. "Οσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἔκτακτα, ὅλα κύττα γίνονται εἰς θάρος τῆς δημοσίας ὕρείς, τὴν δύοιν πάλιν μετ' ὀλίγους μῆνας θέλετε εὔρει ἔκτακτον, δηλαδὴ τυφειδεστήτην, διότι οἱ ἔκτακτοι ἵκτροι θέλουν τὰ ἔκτακτά των, τὰ δύοις μόνον συντελούντες εἰς τὴν ἔκτακτον ὕρείκην δύνανται νὰ εὔρωσταιν ἔκτακτως.

Δύο χρηματοὶ ἀλληλούσθριζόμενοι, χρότου ἀνεράντη ἡ ἐπιδημία, οἱ κύριοι Χρηστομάνος καὶ Ζεβίτσενος, ἐρωτῶσιν ἀλλήλους: *Τιπάρχει ἐπιστήμην ἦσε; Οὐδέποτε εἴδομεν ἀμφισσίλιαν μᾶλλον δικαιολογημένην, εἰς στόμα ἐπιστημούρων.

*Ἀπὸ τῆς προκθέες Κυριακῆς ἡρέκτο δημοσιευμένη φιλοκαλωτάτη ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ «Κάλλους» ἀποκλειστικὴ Ἐφημερίς τῶν Γιαντοποιήσεων, ἡς ὁ προορισμὸς εἶνε ἡ διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως διάδοσις τῶν ἐν αὐτῇ ἀγγειλιῶν. Εὐχόμεθα τῇ συναδέλφῳ νὰ τύχη καλῆς ὑπαδοχῆς, ἐν τῷ δημοσίῳ τῶν τοίχων.

Παρεκλήθημεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἰπωμεν τὸ λογάκι μής περὶ σαμαρωμένου τινὸς δικηγόρους ὑδρίσαντος βχναύσως ἐν τινὶ φύλλῳ τῆς πρωτευούσης ἀξιοτίμους ἀθηναῖς οἰκογενείς, αὐτίνες διετέκεδαζον τέως ἐν Φαλήρῳ ἀναμετρῶν των. Οἱ προσθληθέντες νέοι καὶ νέει πρέπει νὰ ἔνθυμηθῶσιν, ὅτι ποτὲ δὲν συμβιβάζονται αὐτὰ τὰ δύο: σαμάρι· τιστηρ.

Τώρα που ὁ Κουμουνδοῦρος, κατὰ τὴν Ἐρημερίδα, εἶναι δεύτερος βχσιλεὺς ἐν Θεσσαλίᾳ, ὁ βχσιλεὺς βεβαίως θὲ εἶναι πρώτος Κουμουνδοῦρος.

Μοναδικὸν ἐν τῇς Ἐρημερίδος:

σ.... Συνάγων τελειόνει καὶ τὸ ζήτημα, καὶ μένει μόνον ζήτημα ἢ θὲ γεννήσῃ ζήτημα πῶς ἔληξε τὸ ζήτημα, διὰ νὰ θέσουν ζήτημα ἐκεῖνοι, δι' οὓς ζήτημα θὲ εἶναι ἢν τὸ ζήτημα αὐτὸς θὲ γίνη ζήτημα καὶ θὲ τοὺς ὥρελήσῃ.

Παρεκλήθησκαν μόνον ἐξ ἀπροσεξίας τῶν τυπογράφων τῇς Ἐρημερίδος τὰ ἔξης: «Αλλὰ δὲν εἶναι ζήτημα καὶ εἰς αὐτὸς τὸ ζήτημα ὁ Γιάννης μής τὰ ἔχεσεν καταλάβειν.

Χάρις εἰς τὸν κύριον Στερνίδην ἔχομεν νέου εἰδούς γλωσσῆς συντόμου καὶ εὐφραδοῦ. Θέλεις νὰ ὑδρίσῃς, φέρει εἰπεῖν, τὸν Κουμουνδοῦρον, τοῦ γράφεις μίαν ἐπιστολὴν μὲ κεφαλαῖς: Κ.Κ.Κ.Κ. Π.Π.Π. Θ.Θ.Θ. Χ.Χ.Χ. Η.Κ.Κ.Κ. Θέλεις νὰ ὑδρίσῃς τὸν Σιβίτανίδην τοῦ γράφεις ἀλλην ἐπιστολὴν μὲ ἄλλας κεφαλαῖς: Π.Π.Π. Ρ.Ρ.Ρ. Π.Π.Π. Ν.Ν.Ν. Γ.Γ.Γ.

«Ωρίζον σύστημα, ἀπὸ τὸ ὅποιον θὲ ἔμειναν καταχοητεύμενοι, πιστεύομεν, οἱ κύριοι Β.Θυνὸς καὶ Σκυλιώντης ἢν εἶναι ἀληθεῖς, ὅτι ὁ κύριος οὗτος θέριτε τὰς ἐν Φαλήρῳ οἰκογενείς ὡς ἀνηθίκους.

Ἐν καὶ μόνον θὲ παρακλέσωμεν τὸν κ. Στερνίδην εἰς τὸ ἔξης καὶ λεσχηνέων καὶ πλητειάζων καὶ περιπτῶν καὶ παρεκθυρευόμενος νὰ ἔνδυῃ τὴν αλκασικὴν βωμολο-

γίκην ὑπὸ τὸ αὐτὸς ἔνδυμα, διὰ νὰ μὴ σχηματίζηται περὶ αὐτὸν ἔρημος; κορῶν καὶ κυριῶν.

«Ηρχισεν ἡ ἑλληνικὴ ἐπιθεσις κατὰ τῶν τουρκικῶν χρεμάνων» ἀποροῦμεν μάλιστα πῶς τόσον ἀργά ἤρχισεν. Δικτέ τάχα; Κατεκτήσαμεν τὰς χώρας ἐκείνας μὲ τὸ σπαθί μης καὶ νὰ μὴ ἀπολκύσωμεν ὀλίγην τουρκικὴν γυναῖκας; «Αν εἶναι στρατιωτικοὶ οἱ προσεκκλόντες ἔχουν πολὺ δίκαιον εἰς τὰς πολεμικάς των δάφνικς νὰ προσθέσωσι καὶ ὀλίγη φύλλα λεμονικᾶς ἢπὸ ἀρρότης ὀθωμανίδων χέρια» ἢν εἶναι πάλιν ἐγγίωροι, τόσον καιρὸν ὁ χριλῆς καὶ τὰ στραγάλικα ἔξυμόνετο μὲ αἷμα. Ωτε οὐκέτε νὰ ἀνταλλάξωσιν ὀλίγον τὰς ὁδύνας τοῦ «Ἀρεώς μὲ τοὺς πόθους τοῦ Ἐρωτος».

«Εμπρὸς γενναῖοι μου! ἔφοδον κατὰ τῶν Χαρεμίων χροῦ ἐκυριεύσατε ὀλκ τὰ ἄλλα προχώματα καὶ τελευταῖς ἔμειναν τὰ ἀποκαλυπτήρια τῶν φερεντσέδων.

Λοιπόν, κατὰ τὴν Παλιγγενεσίαν, τὸν πλέτανον τῇς «Αρτας» κατώρθωσαν νὰ τὸν ἐναγκαλίσθουν ἐξ ἀνθρωποις καὶ δι βχσιλεὺς ἔθδομος.

Μὰ ἐπὶ τέλους συντροφιὰ ἔχει αὐτὸς τὸ γερόντιον δι μὲ τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελεοδικῶν καὶ δὲν καταδιώκεται διὰ τὴν ἐναντίον τοῦ ποινικοῦ νόμου κυκλοφορίκην τόσων καθηρών ληπτρικῶν Λαχείων τοῦ Αμεριόγονος καὶ ἄλλων; Δὲν κλείστε τὸ εἶδος αὐτὸς τοῦ Τακογραφείου του;

Οἱ ἐξ Ἀλεξανδρείας συνδρομηταὶ ἡμῶν παραπονοῦται δι τοῦ δὲν λαμβάνουσι τακτικῶς τὸ φύλλον. Πιστεύομεν δι τὸ ἡ καθυστέρησις αὔτη δὲν προέρχεται ἐνταῦθα, ὥστε παρακκλοῦμεν τὸν διευθύνοντα τὸ ἐκεῖ ταχυδρομικὸν γραφεῖον νὰ καταδέχῃ μείζονα προσοχὴν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ, ὅπως μὴ συμβάνωσι τοιαῦτα ἀνδητὰ ἀτοπικά, οἷον ζεσχίτματα φκελλών καὶ ἀγκιρέτεις ἐφημερίδων.

«Ο δρκίος μής κάσμος ἐπανέρχεται εἰς Ἀθήνας. Εκ Μετολογίους ἐπανῆλθον αἱ δεσποινίδες Μαρίκ καὶ Πηνελόπη Δεληγεώργη, ἀ; ἔσπευστε νὰ μποδεγῇ εἰς Καλκανίουν ἡ ἀδελφή των δεσποινῶν; Ελένη,

Η ΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

10 Σεπτεμβρίου.

Καὶ ἡλικία ἀναυλακ λοιπὸν ἐδῶ εἰς τὴν Ἀθήνας μὲ ἔνα τρύπιο τρικυντὸν καὶ διπλωμάτου πεννα, καὶ τοτὲ Καστέλλακτρεξ, νὰ δῶ τὸν Πακλμεστρῶν... Σιγὰ σιγὰ κουνειότανε σὲ μὲν τὸν Ψηλὸν πολτρότα, καὶ μόλις μὲ εἶδε, ἔτρεξε μὲ ἀνοικτὴ ἀγκάλη, καὶ μὲ μανίκι μὲ ἔστρεξε τοτὲ στήθειν του μεγάλην. «Ελκ, καλέ μου Στέρκνε, μαζί εἶπε, νὰ τὰς ποῦμε,

καὶ σ' ἐπεθύμησα πολύ... δὲν ξέρεις πῶς; λυποῦμαι γιὰ σους ξώδεψες παρά, χωρὶς λεπτὸν νὰ πάρης» μή, ποιὸς σοῦ εἶπε τὸν Οἰτάς καὶ ἄλλους νὰ τρατάρης; «Ἄς ηικις δύμας... ἡ πατρίς μὲν μέρος θὲ γνωρίσῃ τὴν γενναιοδωρίκη σου, καὶ τότε θὲ σοῦ στήσῃ μὲ τῆς Πεντέλης μάρμαρο μεγάλον ἀνδριάντα.

— Τὰ χωρατά, τοῦ εἶπε τὸν ιψό, νὰ μείνουσι τοτὲ στήθειν πάντα, καὶ ὅλα μου τὰς ἔξοδα ἀμέσως; νὰ πληρώσῃς,